

Reis door het westen van de USA

Bevat de Text zoals in 2007 geplaatst op [Weblog Nederveen](#)

- Over de periode 27 juli 2007 t/m 6 oktober 2007
- de opmerkelijke gebeurtenissen / zaken
- en een samenvatting

Inhoud

Reis door het westen van de USA	1
27 juli 2007 De voorbereiding	3
31 juli 2007 Vlucht geboekt	3
11 augustus 2007	4
Reis bevestiging	4
17 augustus 2007	4
De camper	4
De motor.....	4
7 september 2007	5
15 september 2007	5
16 september 2007	6
17 september 2007 deel 1	6
17 september 2007	7
19 september 2007	7
Dinsdag.....	7
Woensdag.....	7
21 september 2007	8
22 september 2007	9
Zaterdag:.....	9
23 september 2007	10
24 september 2007	11
25 september 2007	11
26 september 2007	12
27 september 2007	13
28 september 2007	15
29 september ochtend.....	16
29 september deel II	16
30 september 2007	17
1 oktober 2007.....	18
2 oktober 2007.....	19
2 okt 2007 deel 2	20
3 oktober 2007.....	24
4 okt 2007.....	27
5 oktober 2007.....	29
5 oktober 2007 deel II	30
Einde Reis	31
9 oktober 2007.....	32
15 oktober 2007.....	34
Samenvatting deel 1 - Las Vegas.	34
19 oktober 2007.....	34
Samenvatting deel 2 – de eerste week.....	34

27 juli 2007 De voorbereiding

Eigenlijk zou ik deze middag studeren, maar om 12:30 even naar het reisbureau om de reis naar de USA te boeken. Dat “even” is ruim 3 uur geworden. Pas rond 16:00 uur verliet ik het reisbureau.

Het Idee:

- Vliegen op zondag 16 september naar Las Vegas.
- Daar 2 overnachtingen.
- Dinsdag 18 september 1 week met een camper rond de Grand Canyon.
- 25 september de camper inleveren.
- Weer 1 overnachting in Las Vegas
- 26 september motor ophalen, en naar het zuiden: de Route 66
- De Route 66 volgen naar Los Angeles.
- Vanuit Los Angeles, langs de Pacific coast naar San Francisco
- Na 1 week de motor inleveren in Frisco.
- Nog 3 dagen San Francisco en op vrijdag weer naar huis vliegen.

Na enig zoekwerk leek het erop dat we de passende reis geboekt hadden. Nu is het wachten op de bevestigingen.

31 juli 2007 Vlucht geboekt

Gisteren gebeld door het reisbureau. Toch een andere heenvlucht mogelijk. Deze is bijna 2 uur sneller, omdat er maar 1 overstap nodig is.

Vanmorgen naar het reisbureau. Om de vluchten te bevestigen moeten deze vandaag betaald worden. Hiermee is het vliegen geboekt en kunnen we dus al heen en weer naar de USA. We vliegen nu zowel heen als terug via Washington.

Ook krijg ik mondeling de bevestiging dat het hotel, de camper en de motor ook geregeld zijn.

Voor het eind van de week moet de rest van de reissom betaald zijn. Pas na betaling is het allemaal geregeld en staan de spullen op de gereserveerde data klaar. Ik kan eind van deze week bellen of alles OK is.

11 augustus 2007

Reis bevestiging

Alles is betaald en we hebben de bevestiging binnen.

We gaan zoals gepland. Alleen een kleine wijziging in de vlucht heen. We gaan nu via Washington i.p.v. Denver!

17 augustus 2007

De camper

De motor

Een Harley Davidson Electra Glide Classic. Luxe bankstel met veel kastruimte en een radio

7 september 2007

Vandaag de reisbescheiden ontvangen.

Heenreis zondag 16 september 12:20, via Washington, naar Las Vegas.

Aankomst 19:32 lokale tijd. Geloof +9 uur

1 Comment »

Auke-Jan Says:

September 15th, 2007 at 7:46 am

Hèhè, ben je nou eindelijk eens weg? Horen al maanden niks anders.. 😊

Ga d'r van genieten, gozer! Groeten aan Joke!!

En huur de volgende keer een èchte motor...

Cheers, Auk

15 september 2007

De koffers staan gepakt, accu's staan nu nog op de lader.

Was toch nog even stress.

Maar alles zit erin en dat in 2 kleine weekend tassen. Inclusief helmen en motorjassen !

Meer kan niet mee, want het moet straks ook op en in de motor passen!

Wordt alle 4 dagen een wasje draaien.

Morgenochtend om 9 uur op Schiphol. 12:20 vertrek.

Saddle the chickens, we are on our way!

16 september 2007

Goede vlucht naar Washington.

Beetje film gekeken, geslapen, en gegeten.

Bij aankomst 2 uur in de rij voor immigratie.

Als eerste kom je dan de hulp-douane tegen. Deze mensen letten er op dat je precies tussen de touwtjes doorloopt. Ze zijn herkenbaar aan douane -schoenen, -broek, -petje. Om echt hun belang te tonen hebben ze operatiehandschoenen aan (volgens ons meegenomen bij het tankstation). En af en vragen ze om je papieren te mogen zien.

Dan kom je na heel lang wachten bij de echte douane. Zelfde kleding, maar afgetopt met zwart overhemd met veel emblemen, lintjes, buttons, stickers en text, en een grote riem helemaal vol met ijzer-, en gummi-waren. Zo vol dat ze amper nog kunnen zitten.

Wij hadden een goede, wel behoorlijk scheel. Voordeel: bij het afhandelen van Joke's papieren kon hij mij ook in de gaten houden. Nadeel: je moet er toch niet aan denken dat hij zijn wapen gaat gebruiken. We mochten de US in.

Door de vertraging stonden de koffers al een tijdje op ons te wachten. Denk je klaar te zijn, nee, dan komt de volgende douane. Doorlopen en je koffers weer afgeven. Dan krijg je weer controle. Was niet goed: bijna lege flesje Spa van Schiphol bleek gevaarlijk te zijn. Nu toch echt hollen naar de volgende vlucht.

17 september 2007 deel 1

De verdere reis van Washington naar Las Vegas duurde ook nog eens 5 uur.

Hier alleen een klein zakje zoutjes en frisdrank. We hebben er maar een wijn bij besteld.

De film voor deze maand - Ocean 13 - was niet te vinden, dus kregen we de film van augustus: iets met 2 bejaarden en een bejaardenhuis. Ik hoor jullie commentaar....

Nee, we hebben hem NIET gekeken.

Naast ons hadden we een USA koeienjongen die elke 2 minuten diep rochelend zijn neus op trok. En de verzamelde fluim elke 20 minuten in de kotszak rochelde. Gelukkig viel hij ook in slaap zodat we ook nog even hebben gerust.

Bij aankomst was de bagage van onze vlucht op bagageband 2 en 3!!!

Maar ja, dit was immers Las Vegas, en dan begint hier al het gokelement. We hebben wel gewonnen. Onze gok op belt 2 was goed.

In het hotel waren we te moe om nog de stad in te gaan. Nog snel een pizza en een biertje en naar bed.

Vandaag. Ontbijt op de kamer en om 10 uur aan de strip begonnen: de mainstreet van Las Vegas.

Ben Schilder Says:

September 28th, 2007 at 9:02 am

Hallo Erik,

Verhaal ziet erg leuk uit. Vele diverse momenten meegemaakt, spreek je

17 september 2007

Las Vegas Boulevard is: "De Strip".

Omdat we nog last hebben van de jetlag waren we al vroeg op. Beneden in het hotel koffie en een bagel halen. Neem dan wel een small koffie (1/4 liter) Everything is BIG in de US.

Na het ontbijt de strip verkennen. Wij zitten in Circus-Circus bijna het laatste hotel. Het eerste hotel dat we tegen moeten komen is Stardust - mooi niet dat is vermalen tot een hoop zand / beton. De tweede is de Frontier - staat ook leeg en vervallen. Maar dan wordt het echt - giga hotels en casino's met ieder hun eigen attractie: leeuwen, een circus, gondels, piratenshows, watershows, etc.

Teveel om in een keer te zien. Voor je het weet heb je de hele strip belopen. En het was nog vroeg en we zijn jong, dus sportief ook terug lopen.

Na 14 kilometer slenteren heb je niet alleen een jetlag maar ook striplegs: spierpijn en zweetvoeten - temperatuur 30 graden en meer.

Op de strip wordt je steeds aangeklampt door figuren die tickets proberen te verkopen. Ze beginnen standaard met de vraag:

"He guys where are you from" Zonder het antwoord te begrijpen is dan de volgende vraag: "where is that".

Omdat je dat op elke hoek gevraagd wordt treed er een meligheid op en verzin je antwoorden als:

Madurodam - west of Wateringen

Lutjebroek - north of Paris

Lengel - east of Stokkum

Etc.

In de avond waren we te moe om nog veel te ondernemen. Dus hamburger om de hoek en op tijd naar bed.

19 september 2007

Het is nu donderdag morgen.

Kort verslag over de afgelopen 2 dagen:

Dinsdag.

Om 11 uur bij de motorhome verhuur.

Om 14 uur met de motorhome vertrokken.

Zoeken naar een supermarkt, en de camper volgestopt met eten, drinken, en benzine.

Om 16 uur op de snelweg naar het noord oosten richting Zion National Park.

Zion net niet gehaald. Het werd te donker en we waren moe. Dus op zoek naar een RV park.

Op het park de camper installeren: stroom, water en afvoer aankoppelen. Dit is de luxe van deze motorhome:

- Warm en koud water
- Douche en toilet
- Airco en magnetron
- En .... Eigen generator

Woensdag.

Vroeg op, loskoppelen en wegrijden.

Om 9 uur waren we al in Zion. Hier de boemelbus door het park genomen.

Zion is indrukwekkend omdat je tussen honderden meters hoge mooi gekleurde rotsen zit.

Daarnaast is het een groene oase midden in de woestijn. Want van Las Vegas tot Zion rijd je kilometers lang in een droge dorre woestijn.
Na Zion op weg naar Bryce National Park.
Dit is een mooie weg door groene dalen in Utah.
Bryce is het omgekeerde van Zion: Hier sta je boven op de rotsen en heb je prachtig uitzicht op rode rotspunten. Magnifiek.
Na Bryce verder naar het noorden de scenic Route 12. Op deze weg die over een hoogvlakte gaat, zie je geen leven. Zo moet de maanoppervlakte er uit zien. Imposant.
Aangekomen in Torrey een RV park gezocht. En weer vermoeit maar voldaan vroeg naar bed.

*Monique & Marten Says:
September 21st, 2007 at 9:40 pm*

*Howdie! Leuk tripje zijn jullie aan het maken met een mooie motorhome.
Ik zag een roestplek onder aan de tank van de Harley. Zien jullie die ook?
See you.*

21 september 2007

Gisteren ruim 200 mijl tot volgende "attractie". Maar voor het zover was moesten we nog de hw261 afdalen. Begon met een bord not suitable for heavy traffic (wij vonden dat we dat niet waren). Volgende borden reduced speed 30, 20, 10 en als laatste 5. Toen moesten we de bocht om: een haarspeld weg, 3 mijl, 800 meter recht naar beneden, geen vangrail, geen asfalt maar grint, en op sommige punten net 3,5 meter breed.
Je kan niet meer terug, en je hebt een camper van 3 meter breed, 7 meter lang.
Ik ben niet gauw bang, maar heb 30 minuten met het klamme zweet in mijn handen gereden.
Beneden zag ik joke nog in een flits de toiletruimte inschieten.
We waren beneden in de Valley of the Gods aangekomen. Volgens Joke omdat je daar op je blote knieën dank wil uitbrengen na deze afdaling.
Volgende stops: Gooseneks, Mexican Hat en als laatste Monument Valley. Daar staan we nu in een RV park in het indianen reservaat.
Vandaag naar Grand Canyon.
P.S. Rechtsonder deze berichten kan je "no comment" aanklikken om te reageren.
Kunnen wij ook iets van jullie teruglezen.

*1 Comment »gert/trix Says:
September 30th, 2007 at 12:18 pm*

*leuk om e.e.a. van jullie te lezen. geniet nog maar lekker van de rest van jullie vakantie.
groet
gert/trix/tom/bob*

22 september 2007

Na een goede nacht bij de indianen vroeg vertrokken. Via Kayenta naar Tulsa City. In Tulsa boodschappen gedaan. Opvallend dat er geen alcohol verkocht wordt. (Indiaans gebied ?).

Onderweg nog even afgeslagen naar Navajo National Monument. Indrukwekkend hoe de indianen vroeger leefden.

Na Tulsa omhoog naar de Grand Canyon.

Hier een plek gezocht, nadat we eerst 32 kilometer door het park gereden hebben.

Daarna de shuttle bus naar de Rim (rand). En dan ongelooflijk hoe mooi de natuur kan zijn. Grillig, kleurrijk, adembenemend.

Jammer van al die idioten die op de laatste cm van de rand een foto moeten maken. Mijn maag draait dan 3 keer om.

Omdat we een "dry place" hadden (geen stroom, water, afvoer), maar op tijd naar bed.

Zaterdag:

Vanmorgen na het ontbijt nog even terug om foto's in de ochtendzon te maken

We gingen weg in T-shirt en korte broek, geen zon. Sterker bij de informatie stond "today thunderstorm". Moest een vergissing zijn.

Toch nog een paar foto's en op weg naar de Route 66 in Flagstaff. Het begon licht te regenen.

In Flagstaff: de route66. Rondwandelen en boodschappen doen.

En daarna op weg via de route66 naar Williams. En ja hoor daar was de thunderstorm. Het regent hier niet zo vaak, maar thunderstorm. Wauw.

De camper staat nu op het RV park, gelukkig is het onderstel van een vrachtwagen. We wiebelen toch vrolijk heen en weer. Ook beetje eigen schuld want, wij wilden die mooie plek, aan de rand, met dat verre uitzicht van Williams.

We willen nog stappen in Williams, maar we hebben alleen een waterdicht horloge. Dus blijven maar thuis in de camper.

Morgen wordt het weer beter weer, en we zijn nu op weg naar sunnystate California.

Op weg naar de Harley. Eerst nog een stuk Arizona en nog 1 nacht in Las Vegas

2 Comments »

Leen van der Linde Says:

September 23rd, 2007 at 1:47 pm

Joke/Erik,

Ik volg jullie reis dagelijks, hardstikke leuk om te lezen. Het lijkt me ook een heerlijke vakantie en een geweldige ervaring.

Ron Says:

September 24th, 2007 at 10:12 am

Mogge Joke en Erik,

Wat een fantastische belevenis niet? Roept in ieder geval bij mij steeds het Oh Ja! Gevoel op. Nog ff en jullie gaan op de motor verder. Ook erg gaaf maar het lijkt mij wel wat lastig om ieder alleen een broodtrommeltje met kleren tot je beschikking te hebben maar ook dat zal wel weer lukken. Thuis gaat alles lekker hoor! Tis maar goed dat jullie geen kattenluik hebben Joke want Carfy zou er niet eens meer doorheen passen met dat dikke lijf. Sjonge jonge wat kan die kat eten zeg!

Veel plezier nog en we bloggen!!!!

*Gr.
Ron*

23 september 2007

Vannacht was het de koudste nacht tot nu toe. Maar ook tevens de vochtigste. Tot vanmorgen 4 uur zware regen. Dan ben je blij met de camper: droog en vanmorgen vroeg hebben we de kachel aan gedaan.

Moet er wel bij zeggen dat Williams een skigebied heeft. Dat ligt op 2500 meter hoogte.

Vanmorgen foto's van de camping en daarna in Williams over de route66 rondgelopen. Erik heeft een trui gekocht tegen de kou. Wel met Route66 erop!!

Daarna uit de bergen naar het westen en meteen beter weer. Via Seligman over de Route66 naar Kingman. In Seligman en Hackberry de specifieke Route66 winkels en tankstations bekeken.

Nu zitten we op de camping in Kingman.

Voor mijn GPS vrienden: de Garmin heb ik niet meegenomen omdat ik niet aan een USA map kon komen. Daarvoor TomTom op de GSM meegenomen. TT heb je niets aan in het vliegtuig: zelfs op minimale zoom geeft hij geen steden aan, wel wegen.

De route functie via ITN: waardeloos. Wil steeds terug naar begin van de route, is niet zo slim om te begrijpen dat je daar al geweest bent. Had de itn routes voor route66 gedownload. Ik mis duidelijk de functionaliteit van de Garmin.

Verder heeft de TomTom goede diensten bewezen in de camper. Alle wegen stonden erop. En ook prettig om te weten hoelang het nog is naar het eindpunt van die dag.

2 Comments »

Hans Kristel Says:

September 24th, 2007 at 11:10 am

Leuke reis en leuke verslagen. Zitten ook dingen in van onze gezamenlijke trip van 2003. Blijf genieten en schrijven.....

kim Says:

September 24th, 2007 at 2:43 pm

hallo papa en joke

*zo te lezen vermaken jullie best goed ondanks het weer! ben wel jaloeers hoor!
hier gaat alles goed*

veel plezier nog en dikke kus Kim

24 september 2007

Omdat we al vroeg wakker waren, hebben we de planning iets veranderd. We zouden vandaag via de Hooverdam naar Las Vegas gaan. En daar de laatste nacht op een kampeerplaats doorbrengen.

In plaats van met de motor hebben we nu in de ochtend met de camper de rit naar Oatman gemaakt. Volgens de receptie moest de rit door de bergen over de route 66 naar Oatman te doen zijn. "however keep in mind that its a mountain road with a lot of curves, steep sides, without security rails". Een uitdaging dus.

Makkie na de afdaling 3 dagen eerder.

Oatman is een oud mijnwerkersdorp, waar de winkeliers er plezier aan hebben ook oude junk (zij noemen het antiek) in de winkels te verzamelen. En naast de loslopende "wilde" ezels, hebben ze elk uur een gratis cowboy show op straat. De 2 cowboys waren nog echt uit het oude westen. Schat toch zeker 75 jaar oud. Het wordt een komische show als bij de een zijn kunstgebit bijna op straat rolt, en de ander met parkinson, probeert de revolver te trekken. En ze als laatste door alzheimer niet meer weten wie op wie moet schieten, en ze in verkeerde volgorde omvallen.

Na Oatman op weg naar de Hooverdam. Hier rondgewandeld en foto's gemaakt.

Omdat het weer fantastisch is hebben we besloten om bij Lake Mead een camping te zoeken. Gelukt, dus zitten we nu 300 meter van het meer, 5 km van de Hooverdam, 30 km van Vegas, in de zon aan een biertje na te denken over wat we allemaal nog moeten doen voor we morgen de camper kunnen inleveren.

Wellicht door de zon en het bier besloten: - We blijven hier een dag aan het strand en doen zo weinig mogelijk. Verhuur gebeld, camper mag een dag later ook gebracht worden.

Bij de Hooverdam staan 2 bronzen beelden, waarvan gezegd wordt dat als je ze aanraakt je veel geluk zal krijgen (bedoelt voor de gokkers), heb ze toch even aangeraakt.

Het is op de camping redelijk droog, maar wij staan op een mooi plekje onder een boom. In deze ene boom zitten alle vogels van Boulder City. Ik kon mijn geluk dus niet op na binnen 1 minuut 2 keer bescheten te zijn. Ben maar in de zon gaan zitten.

25 september 2007

RUSTDAG.

Uitgeslapen tot 9 uur. Beetje rond de camper rommelen en eerste spullen inpakken. Nog even Boulder City in.

Alles wat niet schoon is in de wasmachine op de camping voor 1 dollar 75 cent. Zodat we proper aan het volgende gedeelte van de reis kunnen beginnen.

In de middag naar Lake Mead gelopen, gezwommen in - en in de zon gelegen bij- het stuwmeer van de Colorado rivier.

Terug bij de camper dachten we een hond los te zien lopen. Honden mogen niet los op de camping. Dichterbij leek het meer op een vos / wolf.

Aan een medekampeerder maar eens gevraagd. .... Een coyote!!!

Snel fototoestel gepakt en op de foto gezet.

Volgens de medekampeerder zijn de alleen niet gevaarlijk, wel als ze in een roedel komen, dan kan je beter in de camper gaan zitten.

In de loop van de avond is de coyote nog een paar keer langsgelopen. Hij bleef wel op 15 meter afstand.

Morgen vroeg op en camper wisselen voor de motor.

1 Comment »

Hans Kristel Says:

September 26th, 2007 at 8:34 pm

Dan begint het echte werk! Een camper is mooi, een motor is mooier.

Blijf voorzichtig en genieten.

26 september 2007

De laatste schoonmaak van de camper, en op naar Las Vegas. Bij de verhuur ging het erg makkelijk: geen uitgebreide controle en we waren dus al binnen 20 minuten klaar.

Met de taxi naar de motorverhuur. Een chauffeur die zichzelf graag hoorde praten. Ons OK en YEH, was voor hem voldoende om 30 minuten ononderbroken door te praten. Wat wel opvalt, is dat de Amerikanen onze trip wel erg heavy vinden. Het merendeel komt amper uit hun vertrouwde dorp / stad of hooguit de staat. Bovendien weten ze dan zelfs geografisch amper de weg.

Bij de motorverhuur weer hetzelfde verhaal als bij de camper: inefficiënt, langzaam, en onduidelijke acties. Veel heen en weer geschuif met papier. Ze lijken erg druk maar er gebeurt niet veel. Mocht je zelf ooit gaan, trek ruim tijd uit voor inchecken van hotel, verhuur, grensformaliteiten.

Na 3 uur hadden we eindelijk de motor. Nu moest alles nog passen in de 3 motor koffers. Niet dus, het leek zo weinig, en we zullen maar volhouden dat de koffers kleiner uitgevallen waren dan in Nederland.

Dus maar een extra bagagenet gekocht en de rest daarmee op de topkoffer vastgezet.

De lader van de Minolta had het begeven en volgens de "specialisten" zou Frey in Las Vegas wel eens een vervangende kunnen hebben. Dus meteen op naar de elektronicazaak. Frey is een supergroot elektronica warenhuis. Met ook weer heel veel personeel wat met onduidelijke zaken bezig is. Bij de camera afdelingen stonden 5 man met Frey kleding te kijken, maar niemand kon ons helpen, omdat ze van de naastliggende tv afdeling waren. En de ene fotoman was bezig met een klant, die ik niet kon ontdekken. Dus als niemand je kan helpen, ga je zelf aan de gang om aandacht te trekken: ruim rustig alle rekken uit, leg links en rechts dingen op de grond, hang ook weer eens iets heel ergens anders, en ineens wordt je geholpen, zelfs door 2 man.

De lader was snel gevonden. Op weg naar de kassa, zag ik een mooie routekaart van California. Dus die ging ook mee naar de kassa. Er zijn 23 kassa's allemaal bemand (m/v), en als er een groen lichtje boven gaat branden kan je daar betalen. Bij 4 kassa's stonden mensen, dus met de resterende 19 moet je toch meteen geholpen kunnen worden. Duurde toch nog 2

minuten.

Maar dan heb je ook iets. De lader was geen probleem, maar de barcode van de kaart zat niet in het systeem. - de prijs stond erop, kan dus geen probleem zijn.

Jawel, mijn kassaman kon niet verder, dus collegakassaman erbij, en meteen nog 2 kassamannen. Niemand kwam eruit, dus de opperkassaman werd erbij geroepen. Ook niet, dan maar de superopperkassaman. Die had de oplossing. Indien ik mijn adres zou opgeven, en een Legitimatie kon laten zien zou ik de kaart met een aparte kassabon voor de opgedrukte prijs van 3,95 US dollar mee kunnen nemen. Ik heb even tot 10 moeten tellen, om de super opper kassaman niet over de balie te halen.

Afzien van de aankoop werd met onbegrip ontvangen, ze hadden toch met 8 kassamannen de oplossing bedacht.

Daarna zijn we vertrokken naar het zuiden. Op naar de route66. Waar we tot nu toe in elk dorp in Arizona een motel hebben gezien, zo weinig zijn er op het eerste stuk in California. Het werd donker en ruim 70 mijl verder dan gepland zitten we nu in zo'n Amerikaans motel zoals je ze ziet in films. De Harley direct voor de deur. Elk moment verwacht je de gangsters die aan kloppen. Net als in de film.

3 Comments »

Ruud Says:

September 27th, 2007 at 9:16 am

...en ik ondertussen maar zweten met pluimballen 😊

Vermaak je, Grtz, Ruud

Jarg Says:

September 27th, 2007 at 5:20 pm

Voor meer kofferruimte: monteer een tas aan het voorwiel onder de koplamp, ziet er niet uit maar dat doet zo'n motor met koffers al toch niet. Anders achter het windscherm Veel plezier, Jarg

Tonnie&Wim Says:

September 27th, 2007 at 9:42 pm

leuk om jullie reis zo te volgen . heb moeder het reisverslag voorgelezen, vond ze erg leuk. geniet lekker van de reis en het mooie weer, want de herfstregens en stormen hebben hier hun intrede gedaan. groetjes ton & wim

27 september 2007

Waarschijnlijk door het motel en het typische USA eetcafé met de lange bar werd ik wakker met dromen over Elvis, Marilyn Monroe, James Dean. En dat allemaal begeleid met een duet van Dolly Parton 😊

Tis dat ook hier de SantaFee express op 200 meter achter het motel langsdenderde en ik wakker werd.

De ochtendkoffie gehaald bij de receptie. Dit keer maar 2*medium genomen (USA Pint, geloof 0,47 liter).

Om meer ruimte te hebben in de motorkoffers ligt de vuile was nu in de container van het motel.

Via de route66 naar de Ghosttown Calico. De gosttown is drukker dan Valkenburg in de zomer en .... met de NL vlag op de motor ..... werden we verschillende malen aangesproken door Nederlanders.

Tip: door het vlaggetje zijn de JanMerikanen iets voorzichtiger met ons. Gisteren geen vlag, en dat is er een meerdere vorm van agressie zichtbaar bij de automobilisten.

Na de Internationale gosttown onderweg de lunch bij een typisch Route66 lunchroom. Let op ... het "Hollandburgercafe" in Victorville. Daarna door naar San Bernadino op zoek naar HET wigwammotel bij Rialto.

Vlak bij Bernardino de weg kwijt geraakt. Dus de weg vragen. En dan krijg je pas echt te maken met Co Cowboy.

- De loodgieter die op 3 km afstand niet de weg weet naar Rialto
- De tankstionbediende die niet weet aan welke snelweg hij bedient (could be the us210!)
- De man met de hondjes die op 3 blokken woonafstand nog nooit van het wigwamhotel gehoord heeft

Dan maar de TomTom erbij gehaald. We zaten er 500 meter vandaan.

En dus.... Slapen wij vannacht in de teepee / tipi. Zie ook www.wigwamhotel.com

Volgens TomTom is het ook nog maar 110 kilometer tot Santa Barbara. Het einde van route66 aan de Pacific Ocean. Morgen door de voorsteden van- en Los Angeles.

28 september 2007

Vandaag de laatste 100 km naar de Pacific Ocean.

Eerst nog iets terug op de route om het eerste McDonald vestiging te bekijken in San Bernardino. Ook hier helaas geen respect voor een stukje Amerikaanse historie. Wat een museum moet zijn is een samengeraapte hoop troep met een dikke laag stof.

Deze indruk krijgen wij overigens bij meerdere “historische” zaken.

Waar wij Europeanen trots zijn op ons veleden, lijkt het of de JanMerikanen hier niets om geven. Menig Amerikaan heeft geen idee wat Route66 is, laat staan dat ie weet waar de weg ligt. Waar zelfs wij uit Europa aan hen uit kunnen leggen wat het verleden van de weg voor Amerika betekent heeft.

Op weg naar de kust over Route66: Wat een ellende!. Ruim 100 kilometer winkelstraat, met elke 150 meter een stoplicht. Waarbij a. Een groene golf niet bestaat maar b. ook hier Co Cowboy onderweg is die absoluut geen auto kan rijden.

Je bent je leven niet zeker, en op een weg waar 45 mijl het maximum is, en de weg 20 meter breed is, toch nog een paar flinke ongelukken gezien.

We hebben vandaag ruim 7 uur gedaan over deze laatste kilometers.

Om vijf uur stonden we aan het eind van Route66: Santa Monica boulevard hoek Ocean Drive.

Wel zijn we even Hollywood / Beverly Hills ingereden om zo dicht mogelijk bij de 15 meter hoge letters Hollywood te komen. De letters die je in alle films ziet. Ook even gestopt bij de Walk of Fame. Verder is Los Angeles niet interessant.

We zitten in een motel direct aan de pier, en hebben net de pier en de winkelstraat bewandeld. En gegeten bij de Thai/Chinees/Japanner/Koreaan.

Gelukkig was het vandaag maar 17 graden, anders was het niet te doen geweest.

Voor eenieder die het ook wil doen: verlaat de Route66 in San Bernadino en pak direct de snelweg naar Santa Monica. Je mist niets en je komt veel vrolijker aan, dan het humeur wat wij eraan overgehouden hebben.

29 september ochtend

Los Angeles: The place of the beautiful people.

Allemaal hopen ze ontdekt te worden als filmster. Daaromheen is een hele industrie ontstaan. De weg naar het strand is vergeven van: beauty parlors, nail studios, suntan studios, dental laboratories, fitness en gym zalen.

Enne ... Silicon valley ligt niet meer bij San Francisco maar hier op het strand. "Plastic Fantastic".

De dames hier vragen mij dan ook of mijn buik echt is of van siliconen, en welke chirurg deze zo mooi vorm gegeven heeft.

Het is nog vroeg dus we gaan zo starten. Klein stukje naar zuiden tot de "Yacht" haven, en dan naar het noorden langs de Pacific.

29 september deel II

Vanuit Santa Monica volgen we Highway 101 richting San Francisco. Dat is langs de kust voorbij aan de woningen van de beroemde filmsterren in Malibu, Santa Barbara en Salinas. Onderweg lunch aan zee, dus iets met vis: zowel de vis (van de fish and chips), als de inktvisringen waren dermate gepaneerd dat een goede drillboor nodig was om bij de vis te komen. Amerikaans commentaar: thats the way we like 'm.

Door tot Santa Maria waar we weer in typisch film motel zitten.

Nu we toch JanMerika voedsel bespreken. Favoriet is de platgeslagen gehaktbal met daaromheen een witte watterbol, de zogenaamde burger.

Deze heb je genoemd naar inhoud, bijlage of naar de maat van. Verwacht geen logica hierin:

- De hamburger heeft niets te maken met ham of de mens uit Hamburg.
- De cheeseburger is niet gemaakt van kaas.
- De hollandburger ook niet gemaakt van ons.
- De beefburger is en smaakt hetzelfde als de hamburger. Ook gemaakt van gehakt.
- De fischburger da's duidelijk gemaakt van vis.
- De babyburger niet gemaakt van ..... maar iets kleiner dan een hamburger.
- De giant burger is geen geslachte reus maar de tegenhanger van de babyburger.
- De baconburger bevat 1 of 2 repen gebakken schoenzool.
- De BBQ burger komt gewoon van dezelfde bakplaat.
- De chiliberger komt ook gewoon uit Amerika.
- De bigmac is niet groot maar bevat 2 sjoelschijven boven elkaar met daartussen een blaadje sla.
- Etc...

Regelmatig komt iemand vragen of het smaakt. De reden hiervoor is gelegen in de Amerikaanse augurk die je er altijd bij krijgt. Die schijfjes zijn hier zo zuur, dat je zeker niet vrolijk zit te kijken. Laat je augurkschijfje eens liggen, en ze komen je verder niet meer storen.

Ook vreemd: heb je bord leeg, komen ze vragen of het goed was. Het antwoord is dan niet belangrijk, want 1 minuut later heb je de rekening. Dat Joke halverwege het eten zit: They don't care.

Vraag op dat moment – waar je *ongevraagd* de rekening al hebt - om koffie, breekt acuut de paniek uit. Immers de computer is bijgewerkt en de tafel is leeg - volgens de planning.

1 Comment »

Hans Kristel Says:

September 30th, 2007 at 10:34 pm

Ride on, man !!!!!!!

30 september 2007

Gisterenavond gegeten bij de Chinees, om de hoek bij het motel.

California tot nu toe wordt overheerst door Latino's. Overigens geen proper volk.

En er zijn stukken waar de elk moment "Don Diego de la Vega" op zijn paard en met masker uit de bosjes verwacht. Don Wie ?

- voor de jongeren onder ons: Zorro

- voor de Chinesen in het restaurant: Zollo

- En voor de chinese kok (had hazelip): Sjollo

- zou de kok in de film acteren, wordt dan: Sjollo hasj allived.

Omdat we een beetje oververmoeid dreigen te raken van alle indrukken, hebben we vandaag besloten, niet de toeristische Highway 1 langs de kust te nemen, maar een flinke afstand te maken over de 101 naar het noorden.

Na 2,5 uur waren we dan ook nog maar 100 mijl van SFrisco.

101 begint vrijwel na Santa Barbara met reusachtige wijnvelden en gaat dan naar het noorden over in groentevelden met: advocado's, sla, artischokken, sinasappels, mais, citroenen, taco's, nacho's en koeien.

Ook hebben we vandaag voor het eerst een lekker broodje voor de lunch gegeten. Subway heeft bruine bolletjes met ham of kaas. Koste wel moeite om de broodjessmeerdame te overtuigen dat we echt geen sla, tomaten, augurken, komkommers, noch majonaise, ketchup, chile, thousandeilands, of andere saus op het broodje erbij wilden. Evenals het niet makkelijk was om een normale beker melk erbij te bestellen in plaats van een hele leeggezogen koe. Een lunch is vet, en bekladderd met smeersels en daarbij hoort minimaal 3/4 liter vloeistof met ijs.

Overigens begint smeerdame per broodje met nieuwe handschoenen aan te trekken. Je denkt meteen dat ze eerst de ham gaat opereren, maar dat is hygiëne, en toch wel netjes.

Omdat we vroeg zijn, toch nog naar Monterey om de wilde zeeleeuwen te bekijken.

Ze herkenden mij meteen - ook een snor - en maken dezelfde geluiden 😊

2 Comments »

*Douwe Offringa Says:
October 1st, 2007 at 11:20 am*

*Probeer ook wat groenvoer bij Arbey's : Martha's vinyard salade !
Have fun!
Douwe*

*Leen van der Linde Says:
October 1st, 2007 at 3:56 pm*

Erik,Joke,

Het is nog steeds leuk om de verslagen te lezen, ik ben helemaal bij en wat kan die zeeleeuw rurre(op z'n chinees).

1 oktober 2007

We zitten in Santa Cruz, en hebben besloten hier een dag te blijven. Goed motel en we moeten de pier nog bekijken.

Qua motels:

- Comfort Inn de beste
- Travellodge absoluut slecht
- Anderen zitten daartussen -inclusief de privemotels-:overal is wel iets kapot en zijn ze smoezelig.

Het commentaar lezen we elke dag. Jongens bedankt!

Comfort Inn heeft ontbijt buffet (je).

Koffie, thee, pannenkoeken bakplaat, en een toaster. Er zijn tafels, maar de MiepMerikanen gebruiken het buffet om daar: de broodjes te smeren, te wachten tot de koffiemachine klaar is, hun toast te bewaken bij het bakken, en om pannenkoeken te fabriceren. Kortom 4 dikbilbuffels - en die zijn er genoeg - bezetten het hele buffet.

Na ruim aandringen kunnen wij onze koffie halen en eenzaam in de ontbijtzaal opeten.

Ontbijt eet je als Amerikaan ongezellig op je kamer. Overigens komisch om te zien hoe alles meegenomen moet worden. Ze komen soms wel 3 keer terug!

Rest vanavond, we gaan wandelen.

[1 Comment »](#)

*George Says:
October 2nd, 2007 at 8:21 am*

Dacht net weer aan je web-log (vergeten sorry), even een stukje lezen, uiteindelijk alles maar gelezen, was te leuk om tot vanavond te wachten.

Ongelofelijk dat je toch nog te weinig kastruimte hebt met die fiets, terwijl je zelf al zei alles is "BIG".

Kan me jullie levendig voorstellen in sommige situaties, geweldig.
Veel plezier nog de komende dagen.

Greetz

2 oktober 2007

Gisteren op familievisite bij de zeeleeuwen op de pier van Santa Cruz....

Daarna in de middag op het strand gelegen en de tenen in de Pacific gestoken.

Brrrrr te koud om te zwemmen.

Ondanks het mooie weer is het seizoen afgelopen. De kermis attracties staan stil, de winkels zijn gesloten en het strand is stil en verlaten.

Later nog even op de Harley rond en door de stad, en American pizza gegeten.

Toch maar de kleine maat bestelt, komt het dichtst in de buurt van onze. De anderen zijn heeel veel groter. Gaan tot 40 cm. En dat op een bodem van 5 cm.

Nu ontbijt, pakken, en dan langs de kust naar onze eindbestemming.

[2 Comments »](#)

gert/trix Says:

October 2nd, 2007 at 5:51 pm

Wist niet dat je schijverstalent had. Leuk om te lezen.
Is je eindbestemmig, de eindbestemmig?
Ben benieuwd naar de foto's.
Veel plezier nog en geniet van de omgeving en het lekkere (?) eten.

Groetjes,

Trix en alle anderen (ook Monique, zij leest ook je mail en zit toevallig nu naast mij)

Ruud Says:

October 3rd, 2007 at 2:58 pm

...er wordt beweerd dat iedereen een kopie van zichzelf op de aarde heeft rondlopen.....deze loopt niet 😊

2 okt 2007 deel 2

De kustweg - highway 1 - is fantastisch. Langs de Pacific Ocean naar het noorden. Gestopt bij een oude vuurtoren, en daar dolfijnen zien zwemmen.

Langs het vliegveld, om de terugreis te bevestigen. Daarna door naar ons in ochtend geboekte hotel in San Francisco. We hebben maar weer de Comfort Inn geboekt. Zit op de hoek van Van Ness en Lombard street - voor Gerald J.: goeie tip-

Motor parkeren en leeghalen, omkleden en op naar Fischermans Warf.

Een toeristische toestand maar bere gezellig.

Als hapje hebben we een “chouder” gegeten: Harde bol brood gevuld met dikke vissoep.
LEKKER!

Toch te koud in oktober aan de haven, dus om 19.00 uur snel naar het hotel, waar we nu aan de Californische wijn zitten.

Op straat denken de JanMerikanen dat wij Gijs heten. Want ze vragen steeds: He gijs hou aar joe? Wer aar joe vrom?

Morgen de motor inleveren, maar pas nadat we Lombard street en de Golden Gate met Harley bereden hebben!

1 Comment »

kim Says:

October 3rd, 2007 at 11:47 am

hey hoi

*Leuke foto pap!!! volgens mij hebben jullie al veel gezien en veel meegemaakt. Het weer hier is ook niet al te best. Jullie nog heel veel plezier en veel liefs
kimmie*

3 oktober 2007

Vandaag de motor wegbrengen.

In Amerika is alles: low fat, low calories, no sugar, diet drinks, no cholesterol. Daarnaast kan je redelijk zelf rondkoken, want veel zaken die je bij ons alleen op recept kan krijgen zijn hier bij het “kruitvat” te koop. Alle Amerikanen zijn dus gezond en mager.

Bij het ontbijt - tafeltje naast ons:

-wat heb jij daar voor pillen?

-Dat zijn vetverbranders, en jij wat is dat?

-Die zijn tegen hoofdpijn, gebruik ze al maanden en heb geen hoofdpijn.

-Had je dat dan?

-Nee, maar maar het helpt wel.

OK geef mij ook maar een, neem je van mij een dieet pil.

Waarop beide pillen wisselen en beginnen aan hun 2e zelfgebakken wafel met daarop 3 kuipjes boter en ruim stroop en poedersuiker, afgetopt met een hele banaan.

Na het ontbijt, met de motor naar Lombard Street.

Ik heb boven even staan twijfelen. Toch wel steil, bochtig en gladde klinkers. En een hele zware motor. Maar de moed overwon. Gehaald hoewel ik beneden toch even de hartslag heb laten normaliseren.
Daarna op naar de Golden Gate.

Ook die kan doorgestreept op het lijstje. Iedere keer dat we deze in een film zien, zullen we hieraan terugdenken.

De Harley weggebracht. Terug naar het hotel, omkleden, en naar Chinatown met de Cable car.

Chinatown is leuk en rommelig en heel veel chinezen. In de middag heerlijk sushi gegeten. Chinatown gaat over in Italiaans, dus ook dit bewandeld. Toen waren we al bijna bij het hotel. Dus eigenlijk weer veel gedaan. San Francisco is heel veel berg op en bergaf. In skitermen toch zeker wel rode pistes (30%). We gaan nog even eten en dan de benen naar bed brengen.

[2 Comments »](#)

Hans Kristel Says:

October 4th, 2007 at 7:00 am

Mooi avontuur, goed gedaan !

Auke-Jan Says:

October 4th, 2007 at 9:14 am

Ben jaloers.... Mensen, wat een geweldige trip! Kan me voorstellen dat jullie zo langzamerhand beetje moe zijn van alle indrukken... Nog veel plezier en een goede terugreis gewenst!

4 okt 2007

Op tijd opstaan, om de kamer tot vrijdagochtend te verlengen. Gelukt!
Om 10:30 nog een keer naar Fischermans Warf. Maar nu rustig slenteren. Dit weekend beginnen hier de 'fleetdays'. Hiervoor werden er vandaag al een aantal luchtvaartshows

geoeffend: Heel laag overvliegende F14 Van de Navy en oude dubbel en driedubbeldekkers. Bij ons zou het verboden zijn om zo laag over de stad te vliegen, hier niet. Integendeel hoort bij de show.

En 3 Tomcats ineens op 100 meter boven je, is behoorlijk schrikken!

In de haven ligt een oude WW2 duikboot. Voor 9 dollar mag je er ook in. Gedaan!

Wat is dat klein en dan te bedenken dat ze daar met 80 man huisden.

Met ook nog torpedo's, voedsel, drinkwater en diesel aan boord.

Heb overigens maar 2 toiletputten kunnen ontdekken. Wassen mocht eens in de week. En er was 1 bed per 3 matrozen. Lekker fris!

Uitgebreid geluncht en omdat we op de Warf waren, weer vis. Natuurlijk weer gefrituurd in paneermeel en met patat. De eetcultuur is gewoon barbaars. En groente: eigenlijk is er alleen sla. Bij uitzondering vindt je broccoli of worteltjes.

Ook apart is een bediening's cowgirl die de vraag stelt: 'are you good?'

Wist even niet wat ze bedoelde en heb het voor mijzelf maar vertaald naar 'ben je goed, of ben je gaar'. Heb dus maar geantwoord met: 'we are wel done'.

Ze begreep m niet. Had overigens niet uitgemaakt, want ze was al een tafel verder voor dezelfde vraag.

Daarna op zoek naar de grote Levi's winkel waar het volgens de reisgids voor Herr Straus ooit begonnen was in San Francisco. Niet gevonden, dus maar een gevraagd aan de lokale KoCowboy.

'Levi started here? Really? Never knew that!' Tot 2 keer toe dat antwoord. De 3e Ko wist het, en kon ons vertellen dat de reclame er nog was, maar de zaak verhuisd was naar Union Square. Dat was voor ons te ver om te lopen, dus die hebben we niet gezien.

Hier heerst nog steeds de jogging cultuur. De hele dag kom je ze tegen. Daarnaast veel straatmuzikanten en skateboarders.

De flower power is ook een beetje blijven hangen. Alles mag en kan en verder ook steeds uitgeflipte figuren, zo stoned als een garnaal.

Terug in het hotel kijken of we alles in de koffer krijgen. Nog een wijntje en vroeg naar bed.

2 Comments »

Erik Says:

October 6th, 2007 at 10:25 pm

Linkje naar de Pampanito inclusief de toer in de boot:

<http://www.maritime.org/pamphome.htm>

kim Says:

October 9th, 2007 at 10:10 am

are hou good????

Ik las de resterende dagen die ik nog niet had gelezen en lag geregeld in een deuk vooral over de ijsblokjes en de "well done" vraag

liefs kim

5 oktober 2007

In het vliegtuig op weg naar Washington!

Om 4 uur werden we gewekt door een belletje van de receptie. Aankleden, koffie en naar de receptie waar de taxi precies om 5 uur klaar stond.

Inchecken op het vliegveld via de computer.

Apparaat vraagt of je een gezelschap bent en wijst ons dan 2 plaatsen 7 rijen van elkaar toe. Zal wel een programma van microsoft zijn. Stewardess kon ons ook niet helpen, dus zelf maar iets geregeld. We zitten nu wel naast elkaar. Niet erg behulpzame, noch vriendelijke maatschappij: **United**.

Licht wiebeltje in het vliegtuig en de seatbelt lichtjes gaan aan. Paniek bij de stewardessen.

Laten alles vallen en beginnen rond te hollen voor controle.

Nu we toch wat tijd hebben tijdens de vlucht, enige opvallende zaken in cowboy land:

* bij de koffie en thee krijg je een heel klein rietje om te roeren. Niet als rietje gebruiken. De blaren op je verhemelte!

* bad is zo klein dat je er alleen in kan zitten, en dan moet je niet te ruim gebouwd zijn.

Sommige MiepMerikanen moeten ze in en uit het bad schoenlepelen!

* overal in Amerika vindt je plakkers, stickers en borden dat iets gevaarlijk is of niet mag.

* Op de weg wordt alle enigszins gevaarlijke situaties vermeden. Weg met een bocht van 135 graden (op 45 mijl weg) maximaal 30 mijl. Nadering stoplicht 25 mijl. Etc..

Deze borden zijn wel moeilijk te vinden tussen het oerwoud van reclameborden langs de weg. Maar let op (zoals in films) de sheriffs en hulp sheriffs staan achter bosjes en reclameborden.

* rechtsaf slaan mag ook bij rood. Let op je hebt echter geen voorrang.

* in een restaurant: een dame die je naar je tafel brengt, een andere dame die de drank bestelling opneemt (tegelijk je eten bestellen - niet mogelijk), weer een dame die je drank brengt. En net zoals voor de drank is er ook een voedsel opneem en breng dame. En dan komt er nog een andere dame met de rekening. Waarna het heel onduidelijk is of je zelf naar de kassa moet lopen, of dat er ook nog een geldopneemdame komt.

* Badkamer heeft een timer op de lichtsakelaar. Dus bij het baden, maar ook andere zaken goed van te voren je tijd berekenen, anders sta je druipend of met je broek op je hielen in het donker een lichtsakelaar te zoeken.

* de andere lichtsakelaars in de hotels zijn kleine draaibare knopjes (effe zoeken), meestal in de buurt van de gloeiend hete peer. Soms verstopt onder de lampenkap.

* ijsblokjes zijn gratis op de gang in de ijsmachine te halen. Handig voor bovenstaande hete peren.

* heb je pech is je kamer naast de ijsmachine. Let hierop bij de kamerkeuze JanMerikanen hebben de hele nacht ijs nodig. ???

Waarschijnlijk ook hete peren in hun lamp!

* neem je een "two bed room" krijg je ieder een ruim 2,5 bij 2,5 bed (bedoeld voor de iets "bredere" cow-boys en -girls). Span de vitrage tussen de 2 ruime bedden en je kan badmintonnen!

* nog steeds hebben ze het oude stopcontacten systeem. Werkt alleen zolang het nog nieuw is: stekkers zijn 2 platte plaatjes van 1,5 cm die in een stopcontact moet dat binnenin 2 verende klemmetjes heeft. En die veren zijn al snel versleten! Je telefoonlader valt er vrij snel uit, en volgende dag is je telefoon nog steeds leeg. Neem dus een rol plakband mee uit Nederland en plak je elektronica vast aan de muur.

* hoteldeuren zijn brandveilig en dus gemaakt van plaatstaal. Ook zit er een stevige veer op. Draag dus schoenen uit de bouw, of maak gebruik van deze je gratis blauwe nagellak.

* als er staat dat iets tot een bepaalde tijd te gebruiken is, dan is dat ook geen minuut langer: als een restaurant sluit om 20:00 uur, dan is het daarna ook dicht.
Ontbijt is echt om 9:30 uur weggeruimd. Zorg dus dat je 1 minuut voor sluitingstijd nog een ruime koffie haalt.

5 oktober 2007 deel II

Als vervolg op de opmerkelijke en bijzondere belevenissen:

*wachtijden: hou er rekening mee dat ze in de USA, ondanks dat ze erg druk doen, veel tijd verloren gaat aan administratie en uitleg wat je niet kan en mag.

Binnenkomst in Amerika hebben we al besproken.

Huur van de camper, reken 4 uur.

Huur van de motor, reken 3 uur.

Inchecken motel soms 20 minuten.

Inchecken vliegtuig minimaal 1.5 uur inclusief hardware controle.

Bereiden eten in restaurant (NIET HAMBURGER) 20 minuten.

*Bluetooth oortje. Bedoeld om je handen vrij te hebben.

JanMerikaans bellen: leg je de vingers aan de kant van de bluetooth oortje gesloten over de bluetooth; de andere hand leg je als een kom voor je mond en sluit je aan op de bluetooth hand.

Denk dat de bedoeling is om beter verstaanbaar te zijn. Lukt ook zonder bluetooth (gewoon bellen) en kost dan maar 1 hand. Maar voor de show .. jawel!

* WC papier ..... Zo dun dat je blij bent dat er ook een kraan in de buurt is.

* Vliegen.

Ook dit keer was de maand film van oktober vanuit SF naar Washington niet te vinden. Dus nu de film van september.

Vanmorgen geen water in de achterste 2 toiletten. Je kon een flesje water meekrijgen van de stewardess.

We waren te vroeg geland in Washington. Stonden dus de gewonnen tijd voor de slurf te wachten tot ze de SlurfaansluitMerikaan gevonden hadden.

En als je een frequent flyer of 10.000 miles flyer bent mag je bij het inchecken bij United over de "Red Carpet". Geloof het - als bewijs hebben we een foto - het is een lapje handdoek van 1 meter bij 50 cm. Iedereen mag je dan bewonderen. Je staat dan echt voor joker!

Over de camper:

Een woord **TOP**.

Moet je doen. We hadden alles aan boord om de vakantie aangenaam te maken. Even wennen, maar rijdt ook geweldig. Hou wel rekening met breedte, hoogte en lengte!

RV parks: schoon en met veel ruimte, ook tafel en bank vaak aanwezig. Full hookup (water, riool en electra) helemaal geweldig.

Maar ook zonder hookup heb je alles zelf ook aan boord.

Kosten RV park full hookup in september gemiddeld 30 dollar per nacht.

Huur RV vanuit Nederland 32 euro per dag inclusief alle verzekeringen.

Bijkomende kosten:

- 109 euro per 500 mijl. Heet mileage pakket. Even schatten wat je gaat rijden.

- Lakenpakket 50 dollar pp. Niet nodig als je zelf bv slaapzak meeneemt.

- Bestek en borden 100 dollar. Rij je meteen naar bv Walmart kan je weggooi of plastic bestek kopen voor veel minder. Wij wisten het toen nog niet.

- Gasverbruik voor koken en verwarming was bij ons 10 dollar.

- Verbruik RV 1 op 10 maar dan wel in gallons en mijlen. Gallon benzine kost iets meer dan 3 dollar.

Wifi op elke camping aanwezig en gratis. Soms wel code vragen aan beheerder!

Totaal hebben we met de camper 1350 mijl in 7 dagen gereden. Goed te doen, wel op tijd op staan om onderweg ook ruim tijd voor de attracties te houden!

Amerika per camper is dus qua kosten goed te doen, blijft allen nog de kosten voor de vliegreis. Hiervoor kan je aanbiedingen op internet zoeken, of natuurlijk heel goedkoop zelf zwemmen of roeien.

Wij hebben gekozen voor D-reizen die zelf de goedkoopste reis voor je uitzoeken en ook de reis, de camper en de motor boeken.

De motor:

Volgt nog. We gaan zo landen op op Schiphol en alle elektronica moet uit!

Einde Reis

9 oktober 2007

De Harley:

Waarom een Harley en de eeuwige vraag: is een Harley Davidson een fijne motor. Overigens dezelfde vraag die ik veelvuldig krijg bij mijn eigen 1500 cc Suzuki chopper.

Het antwoord, **NEE**:

- Hij maakt veel lawaai
- Hij zuipt (benzine en olie)
- Hij schakelt beroerd (daarvoor hebben ze de teen- , hak- schakeling bedacht)
- Hij stinkt
- Hij remt beroerd (hard knijpen in beide remmen)
- Hij is zwaar (met al zijn ijzer)
- Hij schud je vullingen uit je kaken (bij een stoplicht kan je spreken van een Harley Parkinson)

Waarom dan toch een Harley . Dan komt de vraag: is een Harley en ook mijn eigen motor leuk. **JA**:

- Hij maakt veel lawaai
- Hij zuipt (benzine en olie)
- Hij schakelt beroerd (daarvoor hebben ze de teen- , hak- schakeling bedacht)
- Hij stinkt
- Hij remt beroerd (hard knijpen in beide remmen)
- Hij is zwaar (met al zijn ijzer)
- Hij schud je vullingen uit je kaken (bij een stoplicht kan je spreken van een Harley Parkinson)

KORTOM HET LEEFT. Nog steeds zijn oude technologieën (auto's vliegtuigen, motoren) veel leuker, mooier en interessanter dan de huidige (zelfdenkende auto's en motoren, automatische koplichten, automatische ruitenwissers, automatische versnellingsbak, achteruitrijdsensoren, boxer motoren (yach!), en allemaal hetzelfde windtunnel design, etc..) Deze "Harley Davidson Electra Glide Classic" heeft ons niet in de steek gelaten en veilig op 10 mile na 1000 miles door: Nevada, Arizona en California gebracht en het was TOP. Ondanks de grote koffers hebben we niet alles mee kunnen nemen en is er veel achtergebleven. Maar dat hadden we er graag voor over.

Topzwaar: JA. Als je eenmaal op weg was geweldig, maar hou er rekening mee dat er veel gewicht op de 2 bandjes drukt en spontaan remmen wel oefening vergt om hem recht te houden. Tip. Met weinig chopper ervaring niet op deze zware moter stappen!

En dan zeer zeker San Francisco mijden. Het is er soms echt stijl en gelukkig hebben we geen regen gehad. Ik zou niet graag met regen met deze motor in de SF rijden.

Daarnaast is de motor ruim 2 keer zo duur als een camper:

- Huur
- Verzekering
- Extra hotel kosten
- Extra diner, en lunchkosten

Wel iets goedkoper in de benzine.

Ga wel regelmatig tanken. Wij hebben soms ruim 100 Km zonder tankstation gezien te hebben gereden. En geloof me da's bijna te veel voor een chopper.

Overigens zijn er stukken weg die we als tip aan diegene die het ook ooit wil doen zouden willen afraden.

a. omdat ze niet leuk zijn

b. omdat het niet prettig is moederziel alleen op de Route66 te rijden waar je na soms uren (echt waar) niemand tegen komt, en ook je GSM geen ontvangst heeft. Beetje pech en dan. Voor de echte horror freaks, ja we zijn onderweg vreemde dieren tegengekomen: coyotes, slangen, adelaars (the american Eagle (heel groot) en gieren.

Blijf kijken er komen nog artikelen:

a. Samenvatting met wat wel en niet te doen

b. Hoe heeft Joke het ervaren

[2 Comments »](#)

Auke-Jan Says:

October 10th, 2007 at 9:27 am

Het gaat toch wat ver om een Harley met een Suzuki te vergelijken, hoor! 😊 Kijk, dat je die Harley leuk vindt, ok, maar een Suzuki? Enne, wat is dat voor een opmerking over boxer motoren? Was jij niet geïnteresseerd in een GS1200????? Blijven in ieder geval je kaken heel!

Heb genoten van jullie verhalen, en zie graag de foto's spoedig eens.

Groet, Auk

Leen van der Linde Says:

October 10th, 2007 at 2:07 pm

Erik,

Ga door, ik blijf lezen en het is erg interessant en amusant!

15 oktober 2007

Samenvatting deel 1 - Las Vegas.

Las Vegas moet je doen.

Las Vegas moet je ook niet te lang blijven.

Las Vegas is Las Vegas Boulevard oftewel "the Strip": 7 kilometer entertainment.

Achter elkaar liggen aan 2 zijden van de boulevard de grote hotels (sommige 3000 kamers en meer). Deze hotels hebben iedere een thema wat ze door enorme shows (binnen en buiten) ten toon spreiden. Het idee hierachter is de gasten te lokken naar het hotel.

De hotels zijn goed betaalbaar en de winst komt duidelijk uit de vele gokautomaten en casino's binnen in de hotels.

Naast de gokmogelijkheden zijn er binnen trouwmogelijkheden, restaurants (veelal ook weer betaalbaar), winkels en heel veel neon en showelementen.

Echter heb je er 1 van binnen gezien, bieden de anderen niet veel anders. Ja ze zijn verschillend maar de elementen zijn gelijk.

Een lang weekend moet ruim voldoende zijn.

Bezoek de strip overdag, ga dan ook paar hotels binnen (er is overdag geen verschil tussen dag en nacht).

Het kan buiten ruim boven de 30 graden worden dus vergeet onderweg niet VEEL te drinken.

Koop onderweg frisdrank bij de losse verkopers, die deze ijskoud gekoeld in hun boxen hebben, voor 1 dollar. Binnen of op een terras ben je 4 dollar kwijt.

Ga in ieder geval kijken in MGM naar de leeuwen.

Bezoek de Coca Cola shop.

Harley World is een eettent en stelt verder niets voor. Let ook eens op de afschuwelijk lelijke (maakt toch niet uit?) kleine jurkjes van de bediening.

Neem ruim tijd uit om de strip ook in de avond te zien. Als het donker wordt zijn er shows buiten en enorm veel knipperend neon. Interessant is de watershow bij het Bellagio en de piratenshow bij Treasure Island. Beste plaats hier is bij de linker boot. Omdat a. de rechter boot hierheen komt varen en b. op de linker boot de sirenen zitten. Waar de show over gaat? Is me niet opgevallen ... wel de piraat-tinnen / -tessen / sirenen (V)! Op de rechter boot zitten de onnozele piraten (M), die met veel lawaai aankomen en ook nog in het water donderstralen (sukkels). Kortom: veel show, vuurwerk, knallen en -tinnen/-tessen.

Blijf je langer, huur een auto en bezoek dan de Hooverdam en Grand Canyon of vergok je 13e maand of kerstuitkering.

19 oktober 2007

Samenvatting deel 2 – de eerste week

De 3e dag van de vakantie zijn we de camper op gaan halen, om hiermee 1 week rond te trekken rondom de Grand Canyon. Deze rit wordt ook wel de Grand Circle genoemd.

We hebben niet de hele Grand Circle gedaan. Daarvoor was 1 week te kort.

De rit met en het comfort van de camper: het is al eerder vermeld - was geweldig!

Een echte aanrader. We krijgen vaker de vraag, was een gewone auto en hotels niet goedkoper en luxer geweest. Misschien, maar we hadden bewust deze keuze gemaakt, hotels zouden we in week 2 nog genoeg tegen komen. In iedere geval hebben we normaal eten gekookt, hadden een ijskast bij ons, en wanneer het ons uitkwam hadden we de beschikking over eten, drinken, slaapgelegenheid en toilet.

Achteraf ben je toch ook wel weer een beetje gek om steeds 200 mijl te rijden om weer een park(je) te zoeken in de gortdroge woestijngebieden in west USA. Je gaat toch in europa geen 300 kilometer rijden voor een grasveldje met een paar rotsen.

Toch het zijn groene vlekjes met een adembenemende stuk natuur, dus ze waren het allemaal de lange en soms eentonige ritten waard.

We hebben 1370 mijl rondgereden met de camper. Geslapen op de RV parks. Soms Full Hookup, een enkele keer Half Hookup of No Hookup. Hookup is het aantal aansluitingen wat het RV park bied: niets, alleen elektra, of elektra en water en rioolaansluiting.

Het kan ook nog verder, bij een Luxe Hookup heb je ook nog kabel tv en een internetkabel.

Nadat je dat geregeld heb krijg je de vraag of je achteruit kan inparkeren. Huh ... Ja er zijn JanMerikanen die dat niet kunnen en die kiezen dan voor een Drive Thru space.

Er zijn Amerikanen die na hun pensioen huis en haard verkopen om daarvoor een luxe camper te kopen en daar het land mee rondrijden. En dat zijn echt maatje autobus campers. Vaak hebben ze dan aan de trekhaak ook nog een personenauto hangen. Deze oude Amerikanen zijn te herkennen aan hun mini hondjes: meestal 2, vaak poedels, met strikjes, jasjes etc. Ze zullen wel als bewakingshond gekocht zijn, maar zijn ergens in de groei geremd. Wel kunnen ze vreselijk keffen, dus het doel is toch bereikt.

De RV parken zijn schoon. De plekken zijn ruim en voorzien van een tuintafel en bank. Op het park kan je voor 1,5 dollar gebruik maken van de wasmachines en strijkgelegenheid. De was is overigens in een paar uur al weer droog door de geringe luchtvochtigheid in dit stuk Amerika.

De wegen zijn goed, maar niet zo mooi als het luxe Europese asfalt. Bovendien zijn ze mijlenlang rechtdoor in de woestijn aangelegd. Links en rechts vaak weinig interessant.

Twee opmerkelijke wegen:

A.

Na Bryce canyon zijn we de scenic Higway 12 naar het noorden gereden. Deze weg kronkelt door een stuk maanlandschap. Hier voel je jezelf eenzaam, verlaten en op het eind van de wereld. Vlak voor Boulder gaat de weg flink omhoog en zijn we gestopt om foto's te maken. Hier staat een bord dat we ons bevinden op - Hell's Highway -: waarvan we ons nu bevinden op de -HogBack- oftewel links naast de weg is de afgrond 900 feet en rechts 700 feet. Ben even naar links gelopen, en heb even over de bosjes naar beneden gekeken. OEPS ze hebben gelijk, En rechts evenzo OEPS. Heb het maar niet aan Joke verteld die in de auto was blijven zitten. Ga je rijden staat er nog een bord – Soft Shoulder, take extra care during Winter and Fall.

.... was het niet al Herfst (Fall). Was erg blij toen de weg na 10 mijl weer naar beneden ging. Pjiu.

Foto (gevonden op internet) zonder de bosjes die de afgronden afdekten:

B.

Na een overnachting in Torrey aan het eind van Highway 12, bezoek aan Capitol Reef National Park zijn we de volgende dag weer naar het zuiden gereden. Highway 193 heeft onderweg een afslag naar highway 191 richting Valley of the Gods en National Monument. We hadden ook door kunnen rijden via de 193 maar 191 was korter. Er stond nog bij de splitsing een bord – No large Trucks-, maar dat waren wij niet, wij waren maar een camper. Je rijdt dan 60 mijl over een schitterende weg door een dennenbos. Wel opvallend weinig andere auto's gezien. Na 60 mijl staan er achtereenvolgens de volgende borden

- Reduce speed to 20 mile
- next 3 miles S curves
- No Trucks over 20 feet or 10.000 pounds
- reduce speed to 5 miles.

En dan ga je links de bocht om ..... HET EINDE VAN DE WERELD.

Het vervolg van jouw weg ligt wel heeeeeeel erg veeel lager in een vlakte zo'n halve kilometer lager. Maar de weg is nog van degelijk asfalt dus het zal wel meevallen. Het asfalt houdt op en wordt beton met allemaal grint erop en gaat behoorlijk steil naar beneden, wordt small en zonder vangrail en gaat dan over in een groot, diep gat. Voorzichtig remmen. De camper glijdt een paar centimeter voor ie weer stil staat. Dit is niet leuk. Naast me wordt het heel stil en wordt heel angstig gekeken. Terug kunnen we niet. Voor het eerst van mijn leven heb ik het water in mijn handen staan. Ook nog een tegenligger.. dat gaat niet passen! Net aan.

Na 3 mijl, met klamme handen en trillende spieren staan we 30 minuten later op de

laagvlagte. We zijn Cedar Mesa naar beneden gereden over de Mokee Dugway. Zoek op internet naar Moki of Mokee Dugway en zie wat we gedaan hebben. Hier een paar foto's gevonden op internet.

Kijk ook een sop deze 2 sites:

<http://www.midwestroads.com/otherstates/mokidugway>

<http://www.teresco.org/pics/fourcorners-20030926-27/26/utah261.html>